

открито „на чорбаджийските претенции: „Вий карате все по чорбаджииската, но сега вече младежта не искат така“. Тази проява разпалва раздора и „събранието, отново клоняло да се разтури“. Реакцията продължава и при избора на училищно настоятелство. За членове са избрани: свещениците от двете църкви Стоимен Атанасов и Петър Велчев и двамата бивши учители, троица младежи - имената им са неизвестни и един старея - горе казания старея“. Вероятно той е бил донякъде удовлетворен. Събранието гласува и приключва с отлагане за следващи разисквания, нуждата от намиране на помощник на взаимния учител и назначаването на желаната учителка“ за момичетата им.

Налага се извода на редакцията: „че перущинци знаят да ценят учението, но не трябва толкова да благоговаят пред чорбаджилъка и да гледат повече за ползата за селото си“. Авторът на дописката казва, че и в „горната махала „има сборище“. „Същият хаджи Тодор повдига сиромасите да не склоняват за така определена сума от 8000 гроша, която според него ще се хвърли на вятъра“. Авторът разказва за непристойното поведение и държание на хаджи Тодор и съветва читателя и перущинци да не се вслушват в „неговия извезян ум“ и желанието му „да не се изучат хората, за да си има работници и роби“. Правдоподобни изглеждат тези разсъждения за заинтересоваността и личния интерес на хаджи Тодор „да не е на страната на науките“ и учебното дело. Подробностите около борбите и перипетиите по пътя на развитието на учебното дело в Перущица правят убедителен предложението извод „перущинци да си наредят мъжките училища, да си отворят [и] специалното девическо училище“. Независимо от редуващите се събития, вследствие противоположните стремежи за надмощие и влияние в селото, училището се развива успешно с бързи стъпки, програмата е съобразена с най-напредналите правила за времето си. Независимо от премеждията нуждата и желанието надделяват. През следващата 1874 г. вестник „The Levant Times“ „Източно време (Левант Таймс)“ в броя си от 15 юни съобщава за проведените в девическото училище изпити на 29 април и за речта на учителката Куна Христова, както и за изпитите от 5 до 9 май в мъжките училища, където реч държи учителят Ташко Мимидичков Шишков¹⁹. Със задоволство е отделено внимание и на честването на празника на „Св. св. Кирил и Методий“ с реч на Петър Бонев. Споменава се още един интересен факт. В деня на празника са отличени ученици и са им раздадени награди, купени от Архангел Гичев, дядо Танко, Коста Гичев и др. Радостното чувство, лъхащо от тази дописка, е след споделената болка в съобщение от предишния брой на вестникна от 11 май с. г., където е изразено притеснението за нередовното посещение на занятията от някои ученици. И отново се пише за задачата пред селото -